

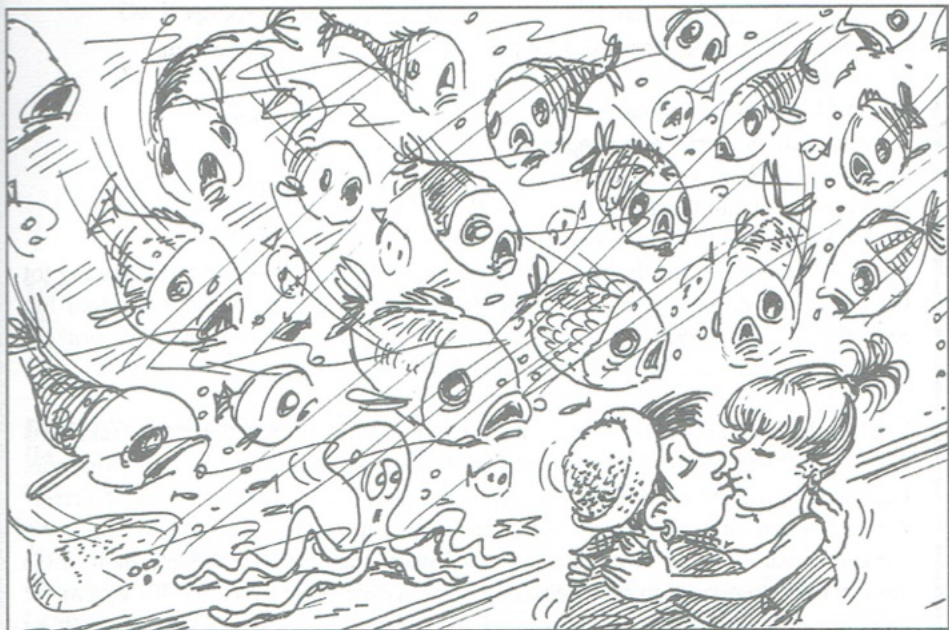
Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 3ste trimester 2001 - nr. 45
Afgiftekantoor Oostende 1

In dit nummer :

Groepsreis naar Mechelen - Robert Vanheste - Van kust tot kust langs de modem -
Heengaan van de zalm - Dode bruinvis - Pladijs is de vis van het jaar - Ruilbeurs -
De schelp in de kunst - Aanbreng biologisch materiaal - Ons gazetje

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309

De vereniging : « V.N.A.O. -V.Z.W.»

heeft volgens art.3 van de statuten volgende doelstellingen:

1. Een beweging op gang te brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzee-Aquarium Oostende
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur. Zonder dat deze opsomming beperkend is organiseert zij volgende activiteiten : studies, voordrachten, excursies, tentoonstellingen, uitgaven van drukwerken enz.

De vereniging mag alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de verwezelijking van haar doel te maken hebben.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van :

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Culturele Raad van Oostende

De Milieuraad van Oostende

De vereniging telde op eind december 1999 : 770 leden

De leden ontvangen het driemaandelijks contactblad en genieten gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea. Dit wordt toegestaan door het Stadsbestuur Oostende op vertoon van de lidkaart Vriendenkring Noordzee-Aquarium. Leveranciers van zeebiologisch materiaal hebben gratis toegang.

U kan lid worden door overschrijving van een jaarlidgeld van 250 fr. op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende. Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom. Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan. Het Noordzee-Aquarium is gans het jaar geopend op alle week-ends en dagelijks van 1 april tot 30 september. Openingsuren: van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur. Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gids en vertoon van een informatiefilm op elke dag van het jaar. Aanvraag daartoe dient gericht aan havenkapitein-directeur P.Vermandel, Sluis Demey te 8400 Oostende - tel. 059/3216 69

Groepsreis met autobus naar Mechelen, aan de waterkant

zaterdag 29 september 2001

Opstapplaatsen :

- 8u Café Tivoli Dr. Edw. Moreauxlaan Oostende
- 8u10 Gerechtshof, Canadaplein Oostende
- 8u20 parking P.M.I. Oostende

De bus rijdt over de autostraden naar het centrum van Mechelen

Het programma van de rederij malinska :

- 10u Onthaal met koffie in de grote Taverne De Kraanbrug
- 10u 30 We maken kennis met de merkwaardigheden van Mechelen
o.l.v. een plaatselijke gids
- 12u Lunch in het gerenommeerd restaurant met bootterras
De Kraanbrug

dagsoep

Kippefilet met saus van de chef

Aangepaste groentjes en kroketten

Apfelstrudel

Koffie of thee

- 14u Boottocht op de Mechelse Binnendijle
- 15u Vrije tijd voor verder stadsbezoek en winkelcentra
- 18u Vertrek te Mechelen en terug naar Oostende

prijs per persoon : 1300 fr

(In deze prijs is inbegrepen : de busreis heen en terug, fooi chauffeur, de onthaalkoffie, de gids, de lunch met koffie en de boottocht)

Hoe inschrijven ?

Reserveer eerst telefonisch uw plaats van zodra mogelijk aan Robert Coelus tel. 059/23 62 37 of 059/50 08 76 in het Aquarium.

Vooraf betalen op rek. 280-0706209-86 van Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende ten laatste tot 20 september.

Deelnemers krijgen nog een brief toegestuurd enkele dagen vooraf aan de reis.

Mechelen aan de waterkant

Mechelen is een stad met een bijzonder rijke geschiedenis. Met haar Sint-Romboutskathedraal, het Aartsbisschoppelijk Paleis, haar vele kerken, kloosters, begijnhoven en andere godshuizen, was zij door de eeuwen heen niet alleen het centrum van kerkelijke maar ook van wereldse macht. Met Margareta van Oostenrijk werd Mechelen in 1507 zelfs voor bijna een kwarteeuw lang de politieke hoofdstad van de Nederlanden.

Sint-Romboutskathedraal
MECHELEN

De stad wordt bespoeld door de Dijle, een bijrivier van de Schelde. Eertijds was Mechelen een waterstad met verscheidene vlieten of grachten of reien. Toen telde de stad 43 bruggen en bruggetjes. De Dijlerivier was dan nog onderhevig aan de getijden maar werd in de 19^e eeuw zuidelijk en noordelijk van de stad afgesloten met een sluis, zodanig dat het waterpeil van de binnendijle constant blijft. Via de noordelijke en enige sluis kunnen de boten van de Mechelse jachthaven varen tot in de Noordzee zonder nog andere sluizen te moeten passeren.

Mechelen is ook de stad van de Bourgondische levensgenieters. De Mechelse kip of koekoek, de asperges, het witloof, de bloemkool en niet te vergeten de Mechelse bieren zijn specialiteiten.

Er zijn nog heel veel mooie gebouwen bewaard gebleven in Mechelen met als uitschieter de statige 97 meter hoge Sint-Romboutstoren van de kathedraal. In deze hoge gotische toren huizen twee beiaarden van elk 49 klokken. Er is te Mechelen ook een beiaardschool en de gewezen beiaardiers Staf Nees en Jef Denijn van Mechelen zijn wereldberoemd. De Lakenhal, het Belfort en het Paleis van de Grote Raad vormen samen het huidige stadhuis.

Sinds 1796 huist in het oud paleis van Margareta van Oostenrijk nu nog altijd het Gerechtshof. Het statige witte paleis uit 1717 nabij de kathedraal is de residentie van kardinaal Godfried Danneels, aartsbisschop van België. Eertijds werd vanuit de zee over de Schelde langs de Dijle zeevis aangebracht tot aan de Vismarkt van Mechelen. nu rond de vismarkt zijn er viswinkels en visrestaurants.

De vroege brouwerij van Lamot zal volledig worden afgebroken om er een nieuw winkelcomplex te bouwen. Maar daar zijn nog de gouden Carolus, de Toison d'Or en de Mechelsen Bruynen om van te proeven op de terrassen aan de Grote Markt, de Wollemarkt en het Sint-Romboutshof.

Dus er valt heel wat te beleven te Mechelen en onze gids zal dat op zaterdag 29 september nog veel nader uit de doeken doen.

De Gouden Stadsmedaille van Oostende voor Robert Vanheste

*Robert Vanheste ontvangt de gouden stadsmedaille
uit handen van Norbert Hostyn (foto E. Verhaeghe)*

Einde maart kwam Mevrouw Anne-Marie Desplanques me opzoeken om even te praten over haar ultieme wens om op een passende manier hulde te brengen aan de oudste Oostendse kunstenaar van de onderwaterwereld, Robert Vanheste. Mevrouw Desplanques meende dat zij dat verschuldigd was aan Bertje omdat zij in hem jaren terug haar spirituele leermeester had gevonden.

De zaak werd voorgelegd aan het Bestuur van V.N.A.O., die graag op het voorstel inging omdat kunstenaar Robert Vanheste ook nauw verbonden is met onze vereniging. Het stadsbestuur werd aangesproken samen met contactpersonen die het ook een schitterend idee vonden. Echter op een begrijpelijk verzoek van mevrouw Desplanques moesten we het nog stil houden om de gevierde te kunnen verrassen. Zo was het niet mogelijk de retrospectieve tentoonstelling in ons tijdschrift aan te kondigen en onze leden er vooraf op de hoogte van te stellen. Op vrijdag 1 juni werd te 20 uur in het Feest- en Cultuurpaleis te Oostende Robert Vanheste officieel gehuldigd en ontving hij uit de handen van Norbert Hostyn, conservator

van de Stedelijke musea Oostende de gouden medaille van de Stad Oostende als blijk van waardering en erkentelijkheid. Toespraken werden gehouden door Robert Coelus, Norbert Hostyn en mevrouw Anne-Marie Desplanques. Mevrouw Desplanques had gezorgd voor een grandioze champagne-waterval en delicioze hapjes en andere dranken voor de genodigden. Robert Vanheste mocht nog een huldeplakiet van de Vriendenkring in ontvangst nemen en werd ook in de bloemen gezet door mevrouw A.M. Desplanques.

Tijdens de receptie konden we ook muziek beluisteren, die gebracht werd door het Blue Note Combo, met een contrabassist, een saxofonist en een pianist wat herinnerde aan de muzikale leden van de familie Vanheste.

Anne-Marie Desplanques luistert aandachtig naar haar leermeester (foto E. Verhaeghe)

Persartikels verschenen in de Zeewacht, het Laatste Nieuws en Tijdingen en een mooie affiche met foto van Bertje kondigden de retrospectieve aan.

Het artikeltje van Herman Moerman in zijn dagboek van een aangespoelden nemen we hier over, alsook de toespraak van Norbert Hostyn die op een merkwaardige manier het leven en het werk van Bertje schetst en tevens hem situeert in het Oostendse kunstgebeuren.

De retrospectieve was te zien tot 20 juni.

Robert Coelus, voorzitter V.N.A.O.

Toespraak door conservator Norbert Hostyn

De kunst van het reizen beheersen de meesten niet meer. In een auto of vliegtuig stappen en snel-snel naar stad X of costa Y. Snel naar het punt van bestemming.

Slechts een enkeling troost zich nog de moeite om de snelweg te verlaten en rond te neuzen in de regio's. Onvermoede schoonheid van landschappen, steden of dorpen, weg van de grote verkeersaders en de klassieke bestemmingen zijn de beloningen.

In de kunst en het kunstbeleven is het net hetzelfde. Ook deze branche is een snelweg geworden : gemediatiseerd tot en met. Mensen - en laat ons geen illusies maken dat dit so wie so al over een minderheid van de bevolking gaat- gaan bekijken waarover in krant of tijdschrift op TV over wordt gesproken. Dit zijn bijna zonder uitzondering evenementen met tijdelijk karakter. Voor deze "grote kanonnen" mobiliseert men redelijk makkelijk die enkele duizenden, tienduizenden cultuurbelangstellenden.

Kleine namen, kleine tentoonstellingen, bescheiden kunstenaars die moet men zelf gaan ontdekken. Soms valt het mee, soms niet; zoals ook elk dorp of landschap onderweg geen groene lijn, geen "mérite le d tour" verdient op de wegenkaart.

Van 1984 al, is het volgens mijn documentatie, geleden dat Vanheste nog uitgebreid in de belangstelling kwam. Dat was in de galerij De Peperbusse, de galerij die meer dan welke ander ook veel heeft gedaan -en nog doet- voor kunstenaars van eigen regio..

Hij was toen net de 70 voorbij.

Vanheste is er nu 88 of daaromtrent. Samen met Robert Coelus doorliepen we voor enige weken een chronologische tabel van Oostendse kunstenaars die ik enkele maanden geleden had opgesteld toen we in het Museum de collectie Oostendse kunstenaars geboren tussen 1900 en 1940 toonden met daarbij ook werk van Bert..

Bert Vanheste is ongetwijfeld de ouderdomsdeken. Zijn generatiegenoten zijn er niet meer: Daan Thulliez (1902), de animist die verarmd en ziek te Oostende overleed; Gustaaf Sorel (1905) de schilder van straten en gevels die het tot directeur van de Academie bracht maar - vrees ik- stilaan ook de weg der vergetelheid opgaat, Emile Wilkin (1905), de Jan

De clerck leerling en bezadigde landschapschilder die Oostende voor Brussel ruilde en er in 1993 overleed, Frans Regoudt, de galante- pseudo mondaine tekenleraar en auteur van vlotte, kleurrijke portretten en marines, de grafici René De Coninck (1907) en Marthe Velle (1907). Deze laatste zeker een groot avantgardistisch talent.

1909 is niet alleen het geboortjaar van Robert Vanheste's oudere broer Georges - Arthur, maar ook van de surrealist Franciney. Nog wat later zien we de geboortejaren van Willy Van Huyse ('11), Maurice Boel ('13). 1913 is ook het geboortjaar van Robert Vanheste zelf.

Iets jonger zijn Anton Diez ('14), Albert Hagers en Albert Nyssen (beide 1915) en Charles Vande Velde (1916). Daarmee is Robert Vanheste in tijd gesitueerd, geplaatst in het kader van de Oostendse kunst van toen, een wereld die zeker ook de zijne is.

Maar eerder dan Vanheste in de wereld van deze vaak bevlogene kunstenaars te plaatsen, situeer ik hem liever in de locale traditie van volkse, visserijgebonden schilders. en dan komen namen naar voor zoals Charles Wildt, Pol Romelart, Carlo Bens, Pierre Verbeke, of uiteraard zijn eigen vader Gustaaf.

De Vanheste's zijn een wijd vertakt Oostends kunstenaarsgeslacht : De oudst gekende is Emile Vanheste - 1847 1933, de grootvader van Bert. Hij was églomisé-schilder. Van hem bewaren de Sted. Musea een scheepsportret in achterglas en een funerair tafereeltje in dezelfde techniek.

Weldra neemt het weer zijn plaats in in het Oostends Historisch Museum De Plate. Het was te zien tijdens "Museum voor Anker".

Vader Gustaaf (1887 -1975), huisschilder, herbergier en huisbewaarder van het Museum in het Fort Napoleon, was de man die naast muren en gevels ook strand- en duingezichten schilderde en - merkwaardig zich gaandeweg toespitste op taferelen uit de onderwaterwereld.

Er was een oom, Eugène die ook het penseel hanteerde en in Oostende menig villa decoreerde.

Er is Bert zelf en zijn broer Georges-Arthur, beiden schilders.

Er is Bert's zoon Danny, binnenhuisarchitect.

En dan is er de muzikale tak met Juvenal, contrabassist in het

Uitreiking van het huldeplakiet V.N.A.O. 1 juni 2001.

Van links naar rechts: Robert Vanheste, Robert Coelus, Norbert Hostyn, Anne-Marie Desplanques (foto P. Maenhoudt)

Kursaalorkest, zijn dochter Marguerite, van opleiding pianiste, en zijn nicht en neef Arlette en Daniël, Arlette pianolerares aan het conservatorium, en Daniël, cellist in een Waals symfonisch orkest.

De onderwaterwereld...

Tot voor het moment dat technische mogelijkheden het toelieten aquariums te bouwen - en daarmee bedoel ik niet een goudvisbokaal, maar grote, stevige aquariums met meerdere kubieke meters inhoud, was het voor geïnteresseerde en kunstenaar louter gissen hoe vissen en andere dieren zich in het water gedroegen. Het gezicht van boven uit in een vijver, stroom of zeeinham geeft niet dat zelfde beeld, dat zelfde gevoel als de confrontatie tegen een wand van water.

Het was ook niet iedereen gegeven te gaan duiken. Duiken was toen - ten tijde van de jonge Gustaaf Vanheste en de jonge Bert - zeker nog niet de sport, zoals commandant Cousteau en volgelingen ze fijnstelden.

In Oostende kan men al lang met levende vissen kennis maken in de 3 aquariums die de Stad gekend heeft: het eerste, dat van Lebon, in de Van Iseghemlaan gaat terug tot de eeuw 1900, dan was er dat ietwat mysterieuze aquarium in de El Mar op het Sint Petrus en Paulusplein, en dat op de Visserskaai tenslotte.

Is het in het Aquarium van Lebon dat vader Gustaaf Vanheste de idee voor zijn submariene taferelen opdeed ? de idee de hij aan zoon Bert door gaf.

Vissen uit hun element dan, waren dagelijks te zien in de netten, in de vismijn, aan de vistrap.

Dode vissen dan. Kunstenaars die de zee schilderden zijn legio : de zee, de havens, de dokken, de vismijnen, de scheepswerven, de vissers en vissersvrouwen. Kunstenaars als Kubeyor, Koestler en Artz focusten op het wateroppervlak : waterlelies, eenden, eendenkuikeus en andere watervogels.

Met Gerrit Willem Dysselhof (1866-1924) nemen we dan effectief een duik en zien vissen, kreeften en andere waterdieren in hun element. Duidelijk in aquariums waargenomen. Dat voor Gustaaf Vanheste geen enkele westerse kunstenaar die onderwaterwereld zou hebben verkend klopt dus niet. Het betreft echter een kunstenaar die nooit het grote podium heeft gehaald.

Anderzijds was het thema van vissen en zeedieren in het water al eeuwen prominent aanwezig in de Oosterse schilderkunst. Daar bestond trouwens ook een ware cultuur rond siervissen.

Bert Vanheste schilderde natuurlijk meer dan de onderwaterwereld : vissersvrouwen, vissers, kleurrijke figuren uit het vissersmilieu werden evenzeer door hem vereeuwigd. Uiteraard schilderde hij óók marines.

Maar toch steeds dat onderwater. Sepias, zeesterren, zeenemonen, allerhande soorten vissen, krabben, met daartussen restanten van gezonken schepen : een lantaarn, een stuk wrakhout, een heiligenbeeldje zelfs. Dit alles in een golvende penseelvoering die het fluïde van het water suggereert. Want dat is in deze discipline wellicht het allermoeilijkste : de suggestie van het water.

Voor enkele jaren zag ik een werk van Bert Vanheste op een onverwachte plaats opduiken : Het was in een expositie over Michel de Ghelderode in het Schaarbeeks gemeentehuis. Dan werd ik er geconfronteerd met een werk van hem, nu in het bezit van de Brusselse universiteit. Dan kwamen al de verhalen weer naar voor : over vader Gustaaf en de bewondering die de wat excentrieke auteur Michel de Ghelderode voor hem koesterde....

Wat zag De Ghelderode in het oeuvre van vader en zoon Vanheste? Dat bizarre, dat onverwachte, dat buiten-het-normale, dat ook zo prominent in zijn eigen werk aanwezig is.

Dat bizarre vinden we ook terug in het interieur van de Ghelderode maar evenzeer in de woonomgeving van Bert zijn alom gekende huisje op Mariakerke. Met de vitrines waarin schilderijen bedolven staan onder een overvloed aan schelpen, gedroogde vissen, wieren, netten en koralen. Een huisje zoals Oostende er veel kende : de bazars van Lebon, van Haegheman-Wagner, van Haegheman-Dewinter, van Ensor-Haegheman .. Een winkeltje zoals er nog eentje staat op de Groentenmarkt, maar dan met het surplus van de artistieke dimensie, van eigen creaties...

Hier was en is de man die net als Willy Van der Steen of zijn stadsgenoot Mark Plettingk ooit decoreerde voor Uniprix en Innovations echt thuis.

Met deze tentoonstelling "Bert Van Heste" krijgt de Oostende voor Anker-sfeer een waardig vervolg. Zeker eens te hernemen waarom niet in combinatie met de andere familieleden naar aanleiding van een volgend maritiem event in de stad.

Bertje

Hij is er 88, maar stond de hele duur van de opening van zijn retrospectieve tentoonstelling rechtop te luisteren. Vooral dankbaar te kijken om de zovele vrienden die waren opgedaagd. Robert Vanheste, de oudste kunstschilder die Oostende kent.

Men noemt hem Bertje, en dat heeft met zijn kleine gestalte te maken. Voor de rest is het een heel grote meneer. Telg van een kunstenaarsgeslacht, die zoals zijn vader marines, de onderwaterwereld en de visserij als thema's koos, maar ze met een eigen surrealistische toets borstelt. Een man die geen blad voor de mond neemt, die zich veel meer dan heel wat groene jongens inzet voor het milieu. En zich behoorlijk boos kan maken om wat in zijn geboortestad verloederd ging.

Zijn atelier in Mariakerke is in feite een merkwaardig maritiem museum. Waar hij altijd enthousiast vertelt over zijn werk, over de vele kunstenaars die hij heeft gekend, over zijn briefwisseling met Michel de Ghelderode. Maar waar hij even fier de cartoons toont die hij ooit in Oostende Flash publiceerde.

Het initiatief van de tentoonstelling kwam van de Vriendenkring van het Noordzeeaquarium en mevrouw Anne-Marie Desplanques. Het stadsbestuur sprong bij met het ter beschikking stellen van een zaal in het feestpaleis en het schenken van de gouden stadsmedaille.

Jammer dat niet één van onze vele stadsbestuurders eventjes de gemeenteraadzitting verliet om Bertje die medaille te komen overhandigen. Maar ja, een bejaarde kunstenaar kan niet vergeleken worden met een basketbalploeg die de landstitel behaalde...

Artikel van Herman Moerman in het blad 'Dagboek van een aangespoelden' nr 35 juni 2001.

Van kust tot kust langs de modem

Hét principe van geïntegreerd kustzonebeheer mag dan al steeds meer aanhang krijgen, toch blijven er vragen bestaan over wat nu de beste aanpak is. Een wereldwijd internetforum doet een poging om met antwoorden op de proppen te komen.

Zo'n 3.2 miljard mensen, of meer dan de helft van de wereldbevolking, woont aan of binnen 200 km van, een kust. Tegen 2025 zal dat cijfer naar verwachting zowat verdubbelen en neerkomen op 75% van de wereldbevolking. Ironisch genoeg ligt in de grote waarde van kustzones - voor visserij, toerisme, internationale handel of natuurlijke rijkdommen - ook de kiem van hun ondergang besloten. Net daarom raakten wetenschappers het de voorbije decennia eens over de nood aan geïntegreerd kustzonebeheer (GKZB): een globale aanpak die duurzame ontwikkeling van kustzones nastreeft waarbij alle betrokkenen participeren en waarbij rekening gehouden wordt met de ontwikkelingsnoden, de levensstandaard van de bewoners en de bescherming van het milieu.

Onenigheid

Maar ondanks de snelle toename van allerlei kustbeheerprogramma's (regeringen van zo'n 130 landen implementeren ze in verschillende vormen) bestaat er maar weinig consensus over wat werkt, wat faalt en waarom. Welke zijn bijvoorbeeld de belangrijkste biologische, economische of sociaal-politieke parameters waarmee rekening gehouden moet worden in een bepaalde kustzone? Welke trends kunnen we verwachten in de toekomst? Wat kent een natuurlijke oorzaak en wat is het gevolg van menselijke activiteit? Vragen die niet altijd duidelijk te beantwoorden zijn. Maar zonder antwoord wordt het moeilijk om strategieën en middelen te ontwikkelen om de sociale objectieven voor een kustzone te bereiken, ongeacht of de nadruk ligt op bescherming of ontwikkeling. Voorlopig is het nog wachten op een blauwdruk van maatregelen die algemeen als bevorderlijk en raadzaam geacht worden, en is het wachten op duidelijke mechanismen die kunnen bepalen of een bepaalde aanpak nu "goed", "verstandig" of "best" is.

Daar komt bij dat de wetenschappers die zich bezig houden met kustbeheer de laatste jaren niet uitblonken op het vlak van communicatie. Eigenlijk zijn we vergeten om het belang van hun werkzaamheden mee te delen aan de mensen voor wie er het meest op het spel staat: de kustbewoners zelf. Vrijwel alle beschikbare informatie omtrent GKZB is geschreven door en voor wetenschappers, waardoor het concept en het belang niet doorstroomde naar het ruime publiek. Zelfs regeringen en beleids mensen hebben moeite om het GKZB concept te begrijpen en toe te passen.

Onduidelijkheid

In Indonesië bijvoorbeeld is tot nu toe maar weinig verbetering merkbaar in de toestand van de ecosystemen aan de kusten, terwijl GKBZ projecten toch al ruim 400 miljoen dollar opslokten. Niet verwonderlijk dus dat de regering twijfelt om de investeringen voort te zetten. Maar tegelijkertijd blijkt uit recente peilingen dat de Indonesische bevolking de vervuiling van de zee als het zesde grootste probleem van het land beschouwt, boven misdaad, armoede en openbaar vervoer. Er is dus geen harmonie tussen de wetenschappers, de regering en de verwachtingen van de bevolking.

Een Australische studie in 1994 toonde dan weer aan dat de bevolking vrij goed op de hoogte is van de problematiek van het kustbeheer, veel beter dan hen werd toegedicht, wat dan weer leidde tot conflicten bij het plannen van het beleid, omdat de bevolking zich gepasseerd voelde. In het algemeen vinden kustbewoners het moeilijk om toegang te krijgen tot informatie over de ervaringen van gebieden waar het GKBZ al is toegepast. Terwijl net zij er de meeste interesse voor hebben en er ook zelf toe kunnen bijdragen.

Informatienetwerk

De plaatselijke gebruikers van de natuurlijke hulpbronnen die kustzones bieden en andere betrokkenen informeren is van essentieel belang om de algemene achteruitgang van de levenskwaliteit en de ecosystemen in kustzones te stoppen of om te keren. Maar welke informatie moeten ze krijgen en wie is het best geplaatst om daarover te oordelen? De kustzonebeheerprogramma's van de tweede generatie zoals ze in Australië, Canada en de VS geïmplementeerd worden, worden doorgaans uitgevoerd door meer onderlegde instellingen en meer ervaren beheer dan de programma's van de eerste generatie die momenteel in India, Kenia en Brazilië lopen.

Deze kwestie lag mee aan de basis van de lancering van het UNESCO Wise Coastal Practices for Sustainable Human Development Forum in 1999. Het internetforum erkende dat er een serieuze drempel naar informatie bestond die er samen met andere problemen voor zorgt dat het moeilijk is om het GKZB toe te passen, zelfs in een rudimentaire vorm. Zo maakten de meeste landen in Azië en de Stille Oceaan een prioriteit van landbouwontwikkeling, zonder rekening te houden met de gevolgen van hun beleid voor de kusten, zoals toegenomen sedimentatie en eutrofiëring (wanneer het water te rijk aan voedingsstoffen wordt waardoor er een tekort aan zuurstof voor leven ontstaat). Vissers hadden het zeer moeilijk om de overheid te wijzen op dergelijke gevolgen en de noodzaak om deze effecten in overweging te nemen bij het opstellen van het landbouwbeleid. De belangrijkste fondsverstreckers voor infrastructuurwerken zoals de Aziatische Ontwikkelingsbank en de Wereldbank betonen nog maar sinds kort interesse in de gezondheid van mariene- en kustecosystemen.

Betrokkenheid

Het UNESCO internetforum voor kustzonebeheer biedt de mogelijkheid om ervaringen uit te wisselen, waardoor de praktijk gekoppeld kan worden aan onderzoek en opleidingen en er uit kan worden geput bij het opstellen van nieuwe pilotoprojecten. Een dergelijke integratie op wereldschaal onderscheidt het initiatief als een ambitieus en waardevol project. De grootste troef is de participatie van verschillende actoren die betrokken zijn bij de vele praktische aspecten van het kustzonebeheer. De voorbije twee jaar kon je gemakkelijk actief deelnemen aan het forum en het is zelfs nog gemakkelijker een passieve deelnemer te zijn in deze mondiale dialoog: regelmatig verschijnen er nieuwe berichten en bevindingen op het scherm.

De aanpak biedt echter ook nadelen: niet iedereen beschikt over een computer of een betrouwbare internetverbinding. In Indonesië bijvoorbeeld, bezit minder dan 1% van de bevolking een pc en de 200 miljoen mensen die buiten Jakarta wonen (90% van de bevolking) heeft slechts beperkte, vrij dure en vaak onderbroken toegang tot het internet. In die zin kan je stellen dat de 4.000 gebruikers van het forum slechts een geïnformeerde elite vormen die in contact kwamen met de UNESCO. Ze zijn slechts het topje van de GKZB ijsberg die het forum zou moeten gebruiken.

Ian M. Dutton

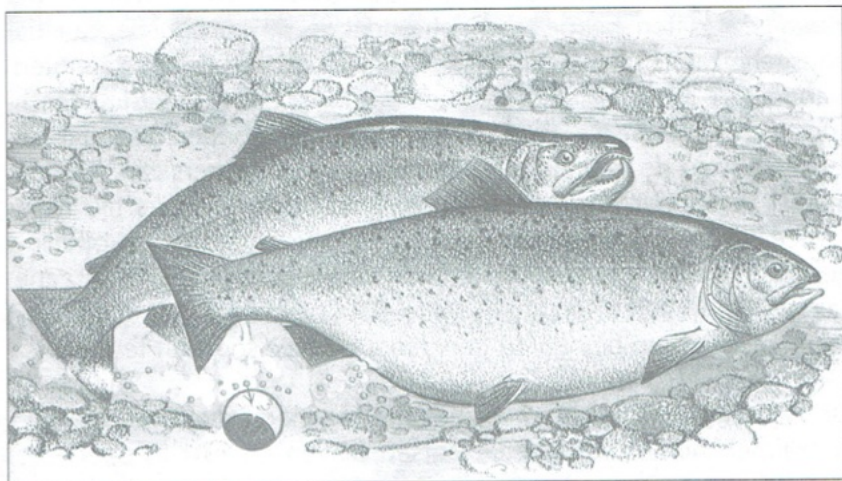
Meer informatie op:

<http://www.csiwisepactices.org>

Het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) komt tegemoet aan de kritiek dat er maar weinig informatie beschikbaar is over geïntegreerd kustzonebeheer die ook het ruime publiek kan aanspreken. Het publiceert drie keer per jaar een aantrekkelijk magazine over de Vlaamse kust en aangrenzende zee met informatie en opinies over actuele thema's die passen binnen het kader van het concept geïntegreerd kustzonebeheer.

Een abonnement op "De grote rede" is gratis. Inlichtingen bij: VLIZ vzw, Victoriaalaan 3, 8400 Oostende, tel 059 34 21 30. fax 059 34 21 31, email info@vliz.be, website <http://www.vliz.be>

Het aangekondigde heengaan van de zalm

Parende zalmen. Ill. Pauline Baynes

Vijf jaar terug at u toastjes met gerookte wilde zalm; Vandaag ligt opdat toastje gekweekte zalm, even roze maar dan wel door kleurstoffen. Binnen twee jaar komt uw roze toastbeleg van genetisch gemanipuleerde reuzenzalmen. Binnen tien jaar eet u geen toastjes met gerookte zalm meer, omdat er geen zalm meer zal zijn.

De kans dat bovenstaand doemscenario zich zal voltrekken, komt een stap dichterbij, nu de Amerikaanse Food & Drug Administration (FDA) zich buigt over een aanvraag om genetisch gewijzigde reuzenzalmen op de markt te brengen. De reuzenzalm zo blijkt uit verschillende wetenschappelijke publicaties, ondermeer in het vaktijdschrift *Nature*, draagt in zich immers de kiem voor het uitroeien van het volledige wilde zalmbestand. Vooral het Amerikaanse bedrijf AF Protein kan nauwelijks wachten om de genetisch gewijzigde zalmen op de markt te brengen.

Het gaat om Atlantische zalmen waarbij twee extra genen werden ingeplant : één dat de aanmaak van groeihormoon stimuleert en een tweede gen dat het eerste activeert. Het genetisch knutselwerk levert zalmen op die drie keer sneller groeien. Na amper vijf maanden zijn

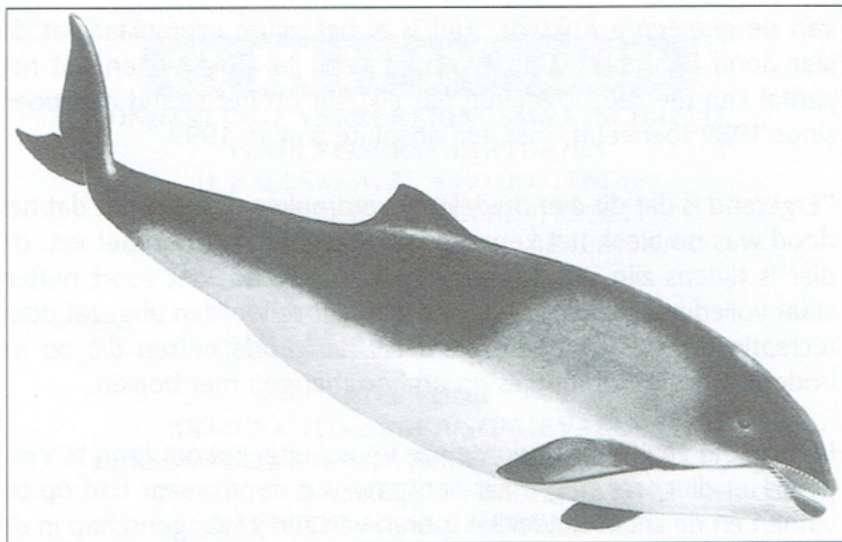
de reuzen al vijf keer groter dan de niet genetisch gewijzigde soortgenoten; "Wetenschappers van de Purdue University in de Verenigde Staten hebben aangetoond hoe de introductie van de transgene zalmen kan leiden tot het uitsterven van de soortgenoten wanneer de reuzenzalmen vrij in de natuur komen", zegt Elysabeth Loos van Greenpeace. "De wetenschappers toonden aan dat de reuzenzalmen de geprefereerde voortplantingspartners zijn; Op die manier verspreidt hun genetisch materiaal zich. tegelijkertijd blijkt echter dat de reuzenzalmen veel minder levensvatbare nakomelingen produceren. de wetenschappers becijferden dat 60 transgene zalmen die in een vispopulatie van 60000 wilde zalmen terechtkomen, volstaan om binnen 40 generaties de hele soort uit te roeien."

De zalmkwekerijen schermen met het tegenargument dat de reuzenzalmen binnen de kweekplaatsen blijven en niet in open zee terechtkomen. Bovendien worden de reuzenzalmen gesteriliseerd zodat ze hun aangepast genetisch materiaal niet kunnen uitdragen; Cijfers over het aantal vissen dat jaarlijks uit kweekvijvers ontsnapt, ondergraven deze argumenten. "Ontsnappingen uit vijvers of kooien in zee zijn schering en inslag", zegt de milieuorganisatie Greenpeace; "In de zomer van 1999 ontsnaptten nog 300.000 vissen uit een visboerderij in Washington. Zelfs afgesloten kweekvijvers vormen geen garantie, omdat ze hun water doorlopend verversen met de omgeving. Een ontsnappingsroute voor zowel vissen als eitjes."

Ook het sterilisatieargument boort de milieuorganisatie de grond in. "Een 100 procent gegarandeerde sterilisatie bestaat niet. Als AF Protein stelt dat ze al aanvragen binnen hebben voor in totaal vijftien miljoen zalmeitjes, is het duidelijk dat de kans dat daar ook niet gesteriliseerde bijzitten zeer groot is. het volstaat dat een handvol van hen in de natuur terechtkomt om de hele zalm populatie te vernietigen."

Tom Cochez
de Morgen 31.03.01

Warrelnetten kosten bruinvis het leven

Gisteren spoelde andermaal een dode bruinvis aan, dit keer op het strand van Oostduinkerke (Koksijde). Het zoogdier was amper een uur eerder verdronken nadat het vast kwam te zitten in de warrelnetten, die door sportvissers vlakbij het strand werden uitgezet.

Verdronken

**Dode bruinvis
aangespoeld op
strand van
Oostduinkerke**

"De jongste weken werden door mensen van het Instituut voor Natuurwetenschappen minstens vijftien bruinvissen voor onze kust gezien", stelt Jan Haelters van de Beheerseenheid mathematisch Model van de Noordzee (BMM) in Oostende.

"Dit dier werd op het strand gevonden door de technische dienst van de gemeente Koksijde. Het is al het vijfde exemplaar dat dit jaar dood aanspoelt; Dat is relatief veel; Je moet weten dat het aantal van die zeezoogdieren dat elk jaar op het strand aanspoelt sinds 1989 toeneemt, met een absolute piek in 1999."

"Ergerend is dat dit dier duidelijk is verdronken. Op het feit dat het dood was na bleek het kerngezond, glanzend, goed in het vet. dit dier is tijdens zijn jacht in warrelnetten geraakt; dat soort netten staat volledig legaal voor het strand, waar ze worden uitgezet door recreatieve vissers. Het zijn verticaal hangende netten die op de bodem rusten door loodjes en omhooghangen met boeien.

In deze tijd van het jaar worden ze vooral uitgezet om tong te vangen. Het dier was nog maar een paar uur dood, maar had op de vinnen en de snoet duidelijke sporen van zijn gevangenschap in de netten, waardoor het verdronk", aldus de bioloog.

Zeehonden

Er leven in de Noordzee nog maar een 250.000 bruinvissen, een flink pak minder dan enkele tientallen jaren geleden toen het zoogdier nog fel bejaagd werd. In de Oostzee is de bruinvis bijna uitgestorven. Vooral de Deense warrelnetvissers hebben vaak bruinvissen in de netten en werken daarom aan een toestel dat geluiden uitstoot. Dat moet de dieren afschrikken en zo vermijden dat ze in de netten belanden.

"Het is inderdaad zo dat ook zeehonden vaak in dergelijke netten verzeilen. Als we er ooit in slagen om dankzij het Plan Zeehond de zeehonden terug in de IJzermonding te krijgen, dan zal er toch wel iets aan dit fenomeen moeten gebeuren. De zeehonden zullen ook voor de Westkust rondzwemmen", aldus nog Jan Haelters.

Vis van het jaar : Pladijs

Rob. Van Kesteren

Ieder jaar plaatst VLAM een bepaalde vissoort in de kijker om het gevarieerde visaanbod te propageren. Dit jaar wordt pladijs weer opgevisst als "Vis van het jaar 2001", nadat hij al eens verkozen was in 1990 en 1998. Deze vis is vrij gekend maar kan qua verbruik toch nog een stimulans gebruiken. Naast het belang van pladijs voor onze visserij (hij blijft in aanvoergewicht de belangrijkste vissoort), willen we benadrukken dat pladijs vanaf einde mei een zomer lang kwalitatief op zijn best is.

Waar aanvankelijk geopteerd werd voor de steenbolk als vis van het jaar 2001 werd dit voorstel afgeblazen. Pladijs is een zeer magere vissoort, nauwelijks 0,8g vetgehalte per 100g. visvlees. Met pladijs kan u allerlei culinaire kanten uit, maar gebakken en/of gefrituurd, al dan niet gepaneerd komt hij zeer goed tot zijn recht.

Pladijs of Schol

Pleuronectes platessa Linné, 1758

Frans: Plie, Carrelet; Engels: Plaice; Duits: Scholle; Spaans: Solla; Italiaans: Passera; Oostends: Platje, Ploate; De Deense naam is zeer typisch nl. "Rotspetter"

Maximale lengte tot bijna 1 meter.

Op onze kust werd in 1984 door de bemanning van de 0.481 een 87 cm grote schol gevangen. Hij woog 8,250 kg. en was 11 jaar oud. De ouderdom kan bepaald worden door onderzoek van de gehoorsteentjes of otholieten. De gepigmenteerde zijde is donkerbruin tot donkergroen met over het lichaam verspreide heldere oranje-rode stippen, of rode "spetters". De ogen bijna altijd op de rechterzijde. Kop en kaken vrij klein en de huid is glad. Op de kop een rij van 4 tot 7 benige knobbeltjes van de oogstreek tot de zijlijn. Leeft op zand en stenige bodem van ondiep tot 100 m. Voedt zich voornamelijk met schelpdieren, zoals nonnetjes, dunschalen, strandschelpen, enz. en ook wormen. De paartijd is van december tot maart. In de paartijd vooral na het afzetten van de eitjes is de schol het magerst.

De schol als maker van schelpgruis

Het schelpgruis dat in dikke lagen langs de vloedlijn van ons Noordzeestrand ligt, heeft vaak een lange geschiedenis achter de rug. Het gruis heeft ooit tot hele schelpen behoord, die later vermalen zijn. Dit kan op drie manieren zijn gebeurd.

1. door krachten die op de schelp worden uitgeoefend door de zeestromingen, de branding en verplaatsend zand;
2. door mechanische krachten die op de schelp inwerken nadat deze door de werking van micro-organismen is aangetast;
3. door vissen en stekelhuidige dieren die zich met schelpdieren voeden en deze geheel of gedeeltelijk vermalen.

Het schelpgruis in de zuidelijke Noordzee is voornamelijk afkomstig van de witte dunschaal, de rechtgestreepte platschelp, de tere platschelp, de zwaardschede en het nonnetje.

De Nederlandse onderzoekers Eisma en Hooft hebben in 1969 een onderzoek gedaan naar de oorzaken van het ontstaan van schelpgruis. Zij bouwden voort op het onderzoek van de Noor Nordgaard (1914) dat hij tussen 1910 en 1914 in de Trondheimfjord deed aan het gedrag van de schol. Het was hem opgevallen dat op zandige delen van de fjord schollen veel schelpgruis in hun darmen hadden; hij trof ondermeer gruis aan van de kokkel, de parelmoerneut en het korfje. Aangezien de schol een worm- en schelpdiereter bij uitstek is, kwam de gedachte bij hem op dat veel schelpgruis afkomstig moest zijn van de schollen.

Eisma en Hooft werkten deze gedachte volledig uit en stelden met laboratoriumproeven vast dat hele schelpen tot schelpgruis vernalen konden worden door er krachten op uit te oefenen die overeen kwamen met die in de maag van de schol.

De onderzoekers gingen uit van een zeegebied dat zich langs de kust uitstrekt van Terschelling in het noorden tot de Hoek van Holland in het zuiden, een oppervlak van 14.580 km². Zij konden op grond van bodemonsters en andere geologische informatie vaststellen dat in het gebied ongeveer 1560 miljard kilo schelpgruis aanwezig is. Gebaseerd op een schatting van het aantal schollen dat er geleefd heeft en nu leeft en een productie aan schelpgruis per schol per dag van 0,067 gram, kon worden berekend dat alleen al door de schollen 375 miljard kilo schelpgruis is gemaakt sinds het ontstaan van de Noordzee ongeveer 8300 jaar geleden.

Uit die berekeningen volgt dat het schelpgruis voor een groot deel inderdaad ontstaan is door de vermaling door schollen.

Literatuur :

Eisma en Hooft dd 1969

The information of shellfragments in the southern North Sea

DE SCHELP IN DE KUNST

Tentoonstelling van de werken van de deelnemers aan de wedstrijd georganiseerd door V.N.A.O. vzw

De vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende vzw heeft de eer en het genoegen U vriendelijk uit te nodigen om een bezoek te brengen aan de tentoonstelling en wedstrijd "DE SCHELP IN DE KUNST" van zaterdag 30 juni tot en met maandag 2 juli 2001 in het Feest- en Cultuurpaleis, Wapenplein te Oostende

Toegang gratis. Dagelijks doorlopend van 10u tot 18u.

Deze tentoonstelling wordt georganiseerd in samenwerking met het Stadsbestuur van Oostende

Deelnemers:

Aerts Maria, Bulcke Janien, Claeys Niki - Yedidya, Crombez Carine, David Yolande, Decraecke Karlijn, Deleuze Alice, De Mey Raymond, D'Hondt Billy, Dupont Agnes, Eneman Eddy, Jansoone Roger, Laplasse Henri, Mangin Monica, Menten Kilroy, Menten Philippe, Menten Scott, Missiaen Chris, Pauwels Willy (Willy 2000), Pierre Willy, Ponjaert Simonne, Pottier Patrick, Rasing Willem (Willem A'DAM), Rybarczyk Jacqueline, Seyffers Andrée, Sweetlove Fred, Timmerman Lisette, Vandenbergh Luk, (Luca Del Monte), Vanderbeke Mireille, Van Ransbeek Sigluid.

Buiten wedstrijd:

Coelus Robert, Stefano, Van Den Bergh Roger
Boone Fernand, Ceupens Raymond

Zondag 26 AUGUSTUS 2001

Vanaf 09.30 UUR

VIJFDE AQUARISTISCHE RUILBEURS

Een organisatie van

OOSTENDE PLATY

In

ZAAL PAX, SCHILDERSTRAAT 5

8400 Oostende

(Achterkant H. Hartkerk)

Gratis inkom: iedereen is welkom

Inlichtingen: H. Bossuyt, 059/800453

Gesprokkeld in het Visserijblad van 1958

Zaterdag 23 augustus 1958 bracht de Urker viskotter UK222 van de visgronden onder de kust een enorme steur mee. Het dier had een lengte van 2,70 meter en woog 150 kg. Schipper Brands en zijn mannen vingden de steur dinsdag en men heeft nog pogingen gedaan om het dier in leven te houden, maar na twee dagen bezweek de steur. Het was overigens niet de eerste keer dat schipper Brands een grote steur ving. Tien jaar geleden haalde hij ook één boven, maar niet van zo'n groot gewicht.

21 september 1958. Precies vier eeuwen geleden stierf Keizer Karel in het klooster te Yuste in Spanje; een geschiedschrijver weet te vertellen dat de keizer tot zijn laatste uur een lekkerbek is geweest en dat hij vooral een visje naar waarde wist te schatten. Langoesten, tongen, oesters, sardijntjes uit Portugal, kreeften uit de Middellandse Zee, forellen uit de berggrivieren en zijn lievelingsgerechten : gerookte zalm en haring.

Wie beweert dat VIS KONINGS DIS is, zegt nog te weinig. VIS IS KEIZERS DIS. Zelfs Bismark waardeerde de haring en gaf zelfs zijn naam aan een bepaalde haringbereiding.

De Zeebrugse treiler Z529 "Willy Rolanda" liep op 10 februari een Engelse haven binnen om de vangst te verkopen; Tussen de vangst was er een steur die zomaar 32 kg woog; De traditie in Engeland wil dat alle steurs die in Engelse havens aangevoerd worden, eigendom zijn van de kroon. Koningin Elisabeth kreeg dan ook de steur van de Z.529.

Wie verwisselt een schip voor een huis?

Eigenaar van een huis, opp.260m² gelegen te Nieuwpoort op 100 m van de grote baan Oostende-De Panne verlangt dit te verwisselen voor een vaartuig van 100 à 120 PK - Schrijven bureel blad.

17 februari 1958; Honderd jaar geleden werd te Parijs Rudolf Diesel geboren, de uitvinder van de motor die naar zijn naam genoemd wordt en door zijn uitvinding een ware omwenteling heeft teweeggebracht - ook en vooral - in de visserij. en wat zou de visserij thans zijn zonder Rudolf Diesel?

30 mei 1958

De kleine vertelde gisteren dat vandaag een vreemde juffrouw zou komen naar school om les te geven over visbereiding. Alle kinderen waren erop geluimd. De juffrouw van de propagandavereniging kwam, maar de vis kwam niet en er kwam bijgevolg geen les over visbereiding; en dat in een visstad als Oostende.

In memoriam

Op 1 juni overleed ons bestuurslid en goeie vriend Roger Geryl. Hij werd geboren te Oostende op 21 april 1930 en was kind van een vissersfamilie. Grootvader Isidoor Geryl was eertijds reder van O.211 en O.212 en vader Prosper Geryl was eveneens reder van O.225 en O.295.

In 1940 vluchtte de familie Geryl naar Engeland aan boord van O.225 en vestigden zich te Penzance in Cornwall. Samen met zijn zus Edith liep Roger school in Engeland. Na de oorlog keerde de familie terug naar Oostende en Roger werd leerling van de Paster Pypeschool.

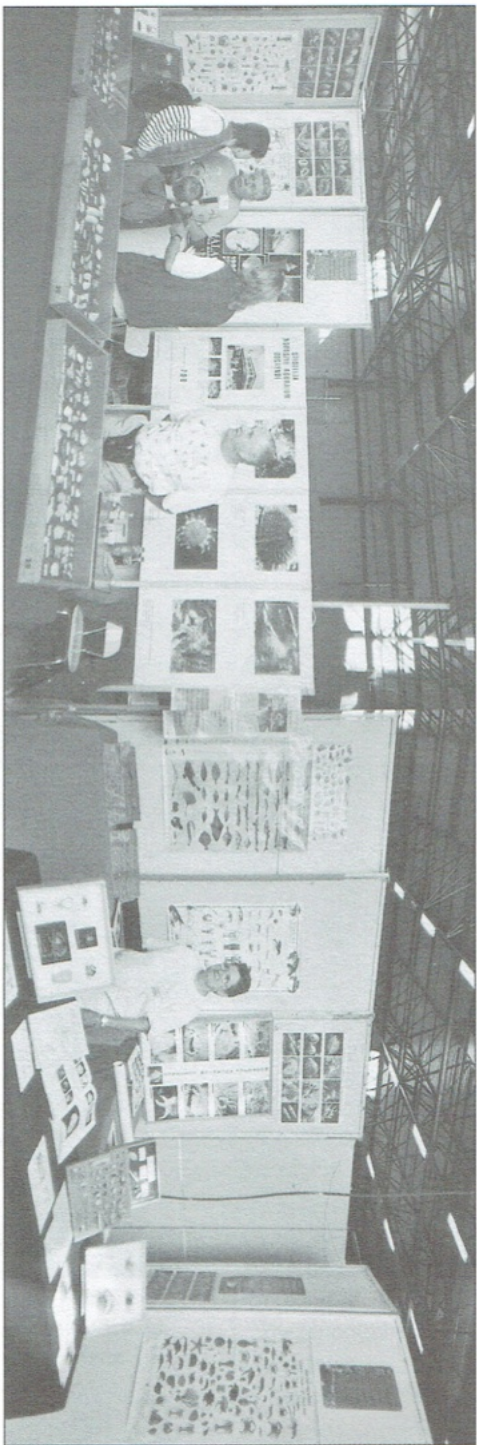
Aanvankelijk ging hij dan met vader mee op zee, werd schipper en voer later voor de rederij Vincent. Na 17 jaar als schipper gevaren te hebben verliet hij de visserij voor de baggervaart en bleef er tot aan zijn pensioenleeftijd.

Op de bestuursvergaderingen van onze Vriendenkring was hij steeds stipt aanwezig en samen met zijn vrouw heeft hij veel van onze groepsreizen meegemaakt.

Een slepende ziekte heeft hem op enkele maanden tijd zijn krachten ontnomen. Zijn uitvaartliturgie had plaats op vrijdag 8 juni in de Sint-Annakerk te Stene-dorp alwaar de familie, vele vrienden en vissers een laatste groet brachten.

We zullen Roger missen in ons bestuur en het is ook met veel medeleven dat we aan zijn vrouw Anna, kinderen en familie onze oprechte deelneming aanbieden.

De zee was een groot deel van zijn leven en daarom had hij ook zelf graag gehad, zoals het ook gebeurd is, dat het lied "La Mer" van Charles Trenet op zijn begrafenis zou gebracht worden.

De volledige stand van het Noordzee Aquarium en BVC-kust op de Aqua Xpo te Hasselt van 7 tot 10 juni 2001

Links: Boone Fernand in druk gesprek met bezoekers

Midden: Frans Van De Broek

Rechts: Annie

(Zie ook ons gazetje)

Een groepje van onze vrienden voor de stand van het Noordzeeaquarium te Hasselt op 9 juni 2001.

ERELIJST VAN DE STEUNENDE LEDEN

Naast hun lidmaatschapsbijdrage gaven ze nog een extra-steun voor de vereniging. Aan al deze vrienden onze oprechte dank en waardering. Deze bijdrage verruimen de werking van de vereniging. Deze lijst kan en mag natuurlijk nog aangevuld worden.

Anseeuw Michel
 Ant.Zeeaquariumclub
 Belpaeme Blanche
 Berard-Mouque Julien
 Billiet Diane
 Billouw Hendrik
 Brys Gustaaf
 Bulteau-Masuy N.
 Callewaert-Seys Hilda
 Carly Ronald
 Carton Celine
 Cattoor Robert
 Claessens-Versluys H.
 Clarys Roza
 Cleremans André
 Coelus Robert
 Cordier Maria
 Craey Arthur
 Crombez Margareta
 De Bruyne Jenny
 De Buck-Vandamme E.
 De Donder F.-Goethals R.
 De Groote Theophil
 De Loddere Thibault
 De Poorter Nora
 De Rycker Clothide
 De Waegenaere Joanna
 Debrauwer Jean-Pierre
 Deckmyn Raymond
 Defloor Emiel
 Dekeyser-Desmet G.
 Delanghe Alain
 Demaeght Dirk
 Derdeyn Fernand
 Desmit Albert
 Desmit Frank
 Desmit Lucien
 Dierckens Bernard
 Dirickx Kamiel
 Dossaer Francine
 Dufait Roland

Duvivier Paul
 Eerebout Edgard
 Flitser-Ghevaert Chr.
 Germonpré Julien
 Geselle Guido
 Ghys-Lenaers Marceline
 Heirwegh Eddy
 Hennaert Norbert
 Hetten de Montalembert
 Jansoone R.J.A.
 Kiekens Willy
 Klausing Jef
 Kroothoep Freddy
 Kunstkring De Peperbusse
 Lachat Freddy
 Lambrecht Roland
 Laplasse-Beyen Henri
 Lauwers Leopold
 Law James
 Lodewyckx Herman
 Lowyck Jan
 Lusterie pvba Avenue
 Maesen Gustaaf
 Marchal-Deroose (Wwe)
 Martinsen Eduardus
 Masson F.
 Moeyaert Daniël
 Myncke Henri
 Philips Freddy
 Pickery Roger
 Pincket Francine
 Pintelon Fernand
 Pillu Dirk
 Pillu Raymond
 Pottier-Herkens Patrick
 Prinzie Valère
 Puystiens August
 Puystiens Frans
 Qaughebeur Richard
 Remaut Jeanette
 Rigaux Roger

Serie Eddy
 Serie Frans
 Seynaeve Johan
 Sleuyter-Smessaert
 Smissaert Emiel
 Soetaert-Versluys
 Somers Jacques
 Stafford Geoffrey
 Taverne "Sixties"
 Tourlousse Henri
 Van Acker André
 Van Den Bergen Roger
 Van Loo Roland
 Vande Castele L.
 Vanden Berghe Robert
 Vandenkerckhove A.
 Vandewalle André
 Vanhassel Christiaan
 Vanhee Roger
 Vanhove-Vileyn
 Vanmassenove Roger
 Vanwalleghem René
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verdonck Willy
 Verduye Oscar
 Verminck Danny
 Verstraete Dirk
 Victor Willy
 Vilain Omer
 Vyvey Jean
 Weerbrouck Daniël
 Weerbrouck Frank
 Westerlinck René
 Wijnsberghe-Barbaix
 Willaert J.P.
 Wilmet Eddy
 Yzerbyt M.
 Zeegenootsch. De
 Vuurtoren
 Zonnekein-Laplasse

De 25 vrienden te Hull voor het standbeeld ter ere van koningin Victoria

Aanvoer zeebiologisch materiaal van 12/03/01 tot en met 10/06/01.

- 15/03 De Zoo Antwerpen: 1 zeepaling, 2 goudbrasems en hoornkoraal
- 16/03 O.152 1 Noordzeekrab, 1 grote spinkrab.
O.191 2 tarbotten, 1 zeedonderpad en een klit mosselen.
- 17/03 O.152 2 Noordzeekrabben, 6 oesters, 3 tongen, 2 botten,
2 vijfdradige meunen en 1 fluwelen zwemkrab.
- 18/03 O.533 visvoer
- 20/03 O.152 2 gewone zeeappels, 1 Noordzeekrab en eikapsels van de wulk.
- 22/03 O.191 1 grote zeenaald.
- 23/03 O.190 10 tongen, 1 heremietkreeft en 10 halfgeknotte strandschelpen.
O.190 1 grote zeenaald.
- 30/03 O.190 6 grote zeenaalden, 3 roggen en 3 tongen.
O.152 1 grote zeenaald, 1 vijfdradige meun, 1 pitvis, 3 grietjes en 2 tongen.
Van Suydt: 1 kop van een haai, 1 kop van een zeeduivel en 1 kop van een geep.
Ministerie van Landbouw en Middenstand, Departement Zeevisserij: 1 kleine octopus, 20 wulken,
10 heremietkreeften, 2 parasitaire anemonen, 5 zeedahlia's, 6 kleine spinkrabben, 2 steurgarnalen,
3 hondshaaien, 1 gehoorde slijmvis, 4 zonnesterren, 5 fluwelen zwemkrabben, 1 hamas
mannetje en 1 eetbare zeeappel.
- 03/04 O.152 5 Noordzeekrabben, 3 grote zeenaalden en 5 strandkrabben.
- 04/04 O.190 visvoer.
O.191 3 zeenaalden.
- 07/04 O.152 1 zeebaars, grote zeenaalden, 2 pladijzen en 1 tarbot.
O.191 2 grote zeenaalden.
- 10/04 O.152 4 grote zeenaalden.
O.190 6 grote zeenaalden en 2 zeebaarzen.
O.191 1 vijfdradige meun, 2 grote zeenaalden, 2 zeebaarzen en 1 oester.
- 13/04 O.152 3 grote zeenaalden, 2 tongen en 1 rog.
O.190 2 oesters en 1 zeekat.
- 14/04 O.152 6 zeenaalden, 2 heremietkreeften en 2 zeemuizen.
O.191 10 helmkrabben.
Geoffry Stafford: 6 Noordzeekrabben en 3 fluwelen zwemkrabben.
- 15/04 O.190 1 zalm en 1 snotolf.
- 20/04 O.152 1 grote zeenaald, 2 wijtingen, 4 tongen, 1 pladijs en 3 scharren.
- 30/04 O.100 visvoer.
- 02/05 O.100 visvoer.
- 03/05 O.29 1 gewone zeester, 5 tongen en 2 heremietkreeften.
- 11/05 O.191 1 zeekat.
O.29 2 rode ponen, 3 tongen, 2 heremietkreeften en eieren van de wulk.
- 16/05 O.152 1 gevlekte gladde haai, 2 grietjes en 1 rog.
- 20/05 Geoffry Stafford: 2 harders.
- 22/05 Crangon en Robert Coelus: 15 tongen, 1 slakdolf, 1 tarbot en 1 paling.
- 26/05 Oostendse garnaalkruiers: 3 tongen en 10 pladijzen.
- 27/05 Oostendse garnaalkruiers: 2 tongen, 3 zeebaarzen en 5 pladijzen.
Ken Ocket 1 grote zeenaald.
- 30/05 O.191 1 rode poon, 1 kolonie schrijffpen en 1 kolonie mosdieren.
- 01/06 O.152 1 gevlekte gladde haai, 1 grote zeenaald.
O.29 6 grote zeesterren en eieren van zeekat.
- 02/06 Ken Ocket 1 harder.
- 05/06 O.20 visvoer.
O.191 1 tarbot.
- 06/06 O.190 3 rode ponen, 1 paling, 2 hamasmannetjes, 1 kluit mossels, 2 tongen en eieren van zeekat.
O.152 1 zeedonderpad, 2 zeekatten, 1 rode poon, 1 tong, 1 pitvis, 1 heremietkreeft
en eieren van zeekat.
O.533 visvoer.
O.29 1 zeekat en 25 heremietkreeften.
- 08/06 O.190 1 gevlekte gladde haai en 1 vijfdradige meun.
O.29 eieren v. zeekat en 15 heremietkreeften.
- 09/06 O.190 1 horsmakreel.
- 10/06 Crangon: 1 tong (albino).

ONS GAZETJE

1. Op 7 mei 2001 ontsliep zacht medelid Willy Kooy. Hij was ere-ambtenaar van de Verenigde Naties, Oudstrijder 1940-1945 en tevens steunend lid van onze vereniging. Aan zijn echtgenote en familie ons oprecht medeleven in hun diepe rouw.
2. Van dinsdag 24 april tot donderdag 26 april reisden 25 vrienden met North Sea Ferries van Zeebrugge naar Kingston Upon Hull in Engeland. Terwijl het aan onze kust fel regende genoten we te Hull van een fijne frisse zonnedag. Na een morgenwandeloctocht door de stad Hull bezochten we de Artic Corsair H.320, een echte oude "visbak" voor de IJslandse wateren, zoals de vroegere Oostendse O.81 John; We werden er rondgeleid door Jim Williams gewezen stuurman van de H.320 en later ook schipper. We bezochten ook het Wilberforce House met de geschiedenis over de vrijkoop van slaven, het East Ride museum dat handelt over de Kelten en Romeinen te Hull en natuurlijk ook het maritiem museum in het prachtige gebouw in het centrum van de stad. Daar is nog veel te zien over de walvisvaart en de narwalvangst; de jachthaven, en het lichtschip SPURN werden eveneens bezocht alsook de pubs Minerva en Dirty Nelly waar Guinness van het vat heel lekker smaakt.
3. Tijdens de maritieme manifestatie van 24 tot 27 mei "Oostende voor Anker" was het ook opendeurdag in het Aquarium; meer dan 4000 bezoekers kwamen gratis kijken naar de Noordzeevissen. Onze Vriendenkring had een stand met twee kraampjes op de berm voor het Aquarium, die bemand werden door Eddy, Nick, Fernand, Anna en Caroline.
4. Maandag 4 juni zijn de Hasseltse vrienden Verhaeren Gilbert en zijn kameraad met hun bestelwagen naar het Aquarium van Oostende gekomen om 800 liter zeewater op te halen en verscheidene noordzeevissen voor de Aqua Expo te Hasselt.
5. Op 9 juni reisden we met een volle autobus (53 vrienden) naar Hasselt. Het was schitterend zonnig weer. We bezochten eerst de Aqua Expo of de internationale aquariumbeurs in de Grenslandhallen van Hasselt, alwaar er ook een infostand was van het stedelijk Noordzeeaquarium Oostende gerealiseerd door onze Vriendenkring en bemand door Fernand Boone en Frans Van Den Broeck met zijn vrouw Annie. Onze allerbeste dank aan deze drie mensen die niet alleen de stand hebben opgezet en ook opgeruimd, maar tevens gedurende vijf dagen na één van 6 tot 10 juni bezoekers hebben te woord gestaan en promotie gevoerd. Het bezoek aan de stand van de 53 vrienden was natuurlijk ook voor Fernand, Frans en Annie een aanmoediging. Onze reisvrienden bezochten na de lunch in het Borrelhuisrestaurant, het jenevermuseum om daarna de stad Hasselt in te wandelen.

Op zondag 17 juni was de Vriendenkring weer present met een infostand tijdens de visserijdag te Heist aan Zee.

De junimaand was voor onze vereniging erg druk. Eerst en vooral de retrospectieve Bert Vanheste van 1 juni tot 20 juni, dan de tentoonstelling "De schelp in de kunst" en daarnaast nog drie keer deelnemen aan maritieme manifestaties met onze infostand.